

Městský soud v Praze

Spálená 2

112 16 Praha 2

ESpracovník Slezská AVE
pracoviště Spálená 2, Praha 2

Došlo dne: 16. 11. 2021 13:50

15 Kč příloh

14. 11. 2021

14. 11. 2021, 14. 11. 2021, 14. 11. 2021
V Praze dne 16. 11. 2021

Zalobkyně: JUDr. [redacted], nar. [redacted] v Praze, trvale
bytem 159 00 Praha 5

Žalovaný: Magistrát hl. m. Prahy, se sídlem Mariánské nám. 2/2, 110 01
Praha 1

1) Žaloba proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního úřadu č.j. MHMP 1189353/2021, sp. zn. S-MHMP 618575/2020/STR, ze dne 31. 8. 2021, o zamítnutí odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 16, Odboru výstavby, dopravy a životního prostředí, úseku výstavby č. j. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr ze dne 8. 11. 2019, kterým rozhodl o umístění stavby pro záměr nazvaný: „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) – Černošice (mimo), varianta nadjezd“ Praha 5 – Velká Chuchle

2) Návrh na přiznání odkladného účinku žaloby

I.

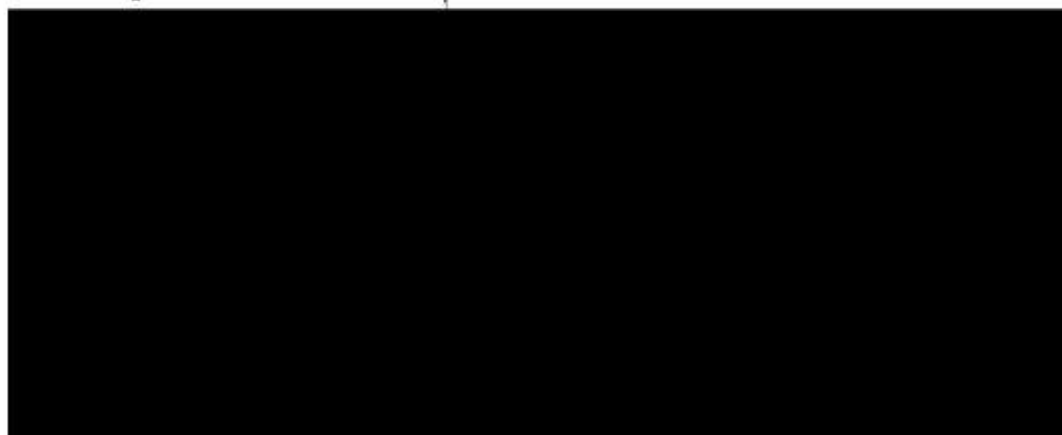
Přehled věci a včasnost žaloby

1. Úřadem městské části Praha 16, odborem výstavby, dopravy a životního prostředí, úsekem výstavby, bylo k návrhu Správy železniční dopravní cesty, státní organizace, Stavební správa západ, IČO 70994234, Dlážďená 1007/3, 110 00 Praha 1 – Nové Město, kterou zastupuje SUDOP PRAHA a.s., IČO 25793349, Olšanská 2643/1a, Praha 3 – Žižkov, vydáno dne 8. 11. 2019 č. j. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr územní rozhodnutí (dále jen prvostupňové rozhodnutí), kterým tento úřad vydává ve výroku uvedené územní rozhodnutí o umístění stavby

pro záměr nazvaný: „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) – Černošice (mimo), varianta nadjezd“, Praha 5 – Velká Chuchle (dále jen nadjezd ve Velké Chuchli):

- I. Rozhodnutí o umístění stavby pro záměr nazvaný: „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) – Černošice (mimo), varianta nadjezd“, Praha 5 – Velká Chuchle na pozemcích:

-
-
-

- II. Stanoví podmínky pro změny dokončených staveb a umístění nových staveb.

2. Žalobkyně je vlastníkem pozemků parc. č. parc. v katastrálním území Velká Chuchle, obec Praha.
3. Žalobkyně je z toho důvodu účastníkem územního řízení vedeného u Úřadu městské části Praha 16 pod sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr ve věci záměru „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta „nadjezd“ Praha 5 - Velká Chuchle, a to podle ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen „stavební zákon“), podle kterého je účastníkem řízení i vlastník vzdáleného pozemku nebo stavby, není-li možné vyloučit, že by mohl být zamýšleným stavebním záměrem dotčen na vlastnickém právu.
4. Žalobkyně napadla odvoláním ze dne 9. 12. 2019, doplněným podáním ze dne 10. 3. 2020, rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 16 ze dne 8. 11. 2019, řj. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr (dále jen „Prvostupňové rozhodnutí“), kterým stavební úřad vydal rozhodnutí o umístění stavby pro záměr nazvaný „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo – Černošice (mimo), varianta nadjezd“ Praha 5 – Velká Chuchle.

Přílohy:

- Rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 16 ze dne 8.11.2019, č. j. 011150/19/OVDŽP,

sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr

- Odvolání žalobkyně proti proustupňovému rozhodnutí a jeho doplnění

5. Dne 31. 8. 2021 vydal žalovaný rozhodnutí sp. zn. S-MHMP 618575/2020/STR, č. j. MHMP 1189353/2021 (dále jen „Napadené rozhodnutí“), kterým:

- Výrokem I. – rozhodl, že odvolání Spolku ochránců životního prostředí Velká Chuchle, z.s. se jako nepřípustné zamítá.
- Výrokem II. - rozhodl, že odvolání Věry Bínové, Romana Gabaľa, Hany Indrové, RNDr. Jiřiny Kolínské, CSc., Ing. Marka Malého, Věry Maříkové, Martina Melichara, Daniely Mlezivové, Pavlína Nedvědové, Vítězslava Pince, Davida Veselého, Ing. Radomila Vlka a JUDr. Vladany Woratschové se zamítají a rozhodnutí č. j. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr ze dne 8. 11. 2019, se potvrzuje.

Přílohy:

- *Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 31. 8. 2021, sp. zn. S-MHMP 618575/2020/STR, č.j. MHMP 1189353/2021*

6. Vzhledem k tomu, že žalobkyně je účastníkem odvolacího řízení dle ustanovení § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění, bylo jí napadené rozhodnutí doručováno veřejnou vyhláškou – prostřednictvím úřední desky žalovaného.

Napadené rozhodnutí bylo na úřední desce žalovaného vyvěšeno dne 6. 9. 2021.

Podle ustanovení § 25 odst. 2 správního řádu se písemnost doručovaná veřejnou vyhláškou považuje za doručenu patnáctým dnem po vyvěšení. **Napadené rozhodnutí tudíž bylo žalobkyni doručeno dne 21. 9. 2021.**

Podle § 72 odst. 1 soudního řádu správního činí lhůta pro podání správní žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dva měsíce od doručení předmětného správního rozhodnutí.

V daném případě tedy lhůta pro podání správní žaloby končí dne 21. 11. 2021.

Tato správní žaloba proti napadenému rozhodnutí je tedy podána včas, v zákonem stanovené lhůtě.

Žalobkyně označuje jako osoby, zúčastněné na řízení, všechny účastníky správního řízení. Jelikož bylo v rámci řízení účastníkům doručováno ediktálně (veřejnou vyhláškou), nejsou tito žalobkyni známi a není jí znám ani jejich počet. Jmenovitě jsou žalobkyni známy toto účastníci (uvedeno v napadeném rozhodnutí):

- 1) Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, Stavební správa západ, IČO 70994234, Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha – Nové Město, kterou zastupuje

SUDOP PRAHA a.s., IČO 25793349, Olšanská 2643/1a, 130 00 Praha 3 --
Žižkov,

- 2) [REDAKCE]
- 3) [REDAKCE]
- 4) [REDAKCE]
- 5) Česká republika, Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
- 6) Dopravní podnik hl. m. Prahy, a.s., jednotka Dopravní Tramvaje, Sokolovská 42/217, Praha 9 – Vysočany
- 7) Hlavní město Praha, zast. Magistrátem hl. m. Prahy, odborem evidence majetku, Mariánské náměstí 2/2, Praha 1 – Staré Město
- 8) Mgr. Robert Plicka, Městská část Praha – Velká Chuchle, U skály 262/2, Praha 5 – Velká Chuchle
- 9) Povodí Vltavy, státní podnik, závod Dolní Vltava 3, Holečkova 106/8, Praha 5 – Smíchov
- 10) [REDAKCE]
- 11) [REDAKCE]
- 12) Spolek ochránců životního prostředí Velká Chuchle, z.s. Národní 58/32, Praha 1 – Nové Město, zastoupený Aramem Sargsyanem, Národní 58/32, Praha 1

7. Žalobkyně je přesvědčena o tom, že **napadené rozhodnutí je nezákonné.**

Nezákonnost napadeného rozhodnutí je dána jednak tím, že řízení, které předcházelo vydání prvostupňového rozhodnutí i napadeného rozhodnutí je zatíženo procesními vadami a dále tím, že žadatel o vydání územního rozhodnutí pro daný záměr nepředložil veškeré podklady vyžadované právními předpisy k vydání požadovaného územního rozhodnutí pro daný záměr v dané věci, a konečně i tím, že se žalovaný v napadeném usnesení nesprávně a nedostatečně vypořádal s argumentací žalobkyně uvedenou v jejím odvolání.

Žalobkyně proto podává **proti výroku II. Napadeného rozhodnutí žalobu dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění.**

II.

Návrh na přiznání odkladného účinku žaloby

Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Žalobkyně je přesvědčena o tom, že újma způsobená účinky napadeného rozhodnutí (potažmo účinky prvostupňového rozhodnutí, které žalobkyně napadla odvoláním, o němž rozhodl žalovaný), je nepoměrně větší, než újma, která by hypoteticky mohla vzniknout třetím osobám tím, že by byl žalobě přiznán odkladný účinek a že by bylo vyčkáno meritorního rozhodnutí v této věci nadepsaným soudem.

Žalobkyně považuje důsledky napadeného rozhodnutí za velice zásadní pro její život, vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí umožňuje žadateli požadovat vydání stavebního povolení na realizaci nadjezdu, který by v případě řádně vedeného správního řízení, kterému by předcházelo řízení EIA, nikdy nebyl vydán. Stavba nadjezdu neodpovídá trendům minimalizace zásahů do životního prostředí a upřednostňování méně invazivních zásahů do životního prostředí. Kvalita bydlení bude dramaticky snížena vybudováním monstrózního betonového objektu jen několik desítek metrů od bydliště Žalobkyně a v hustě zastavěném intravilánu obce (povede k nárůstu dopravy, znečištění ovzduší, dalšímu nárůstu hluku v území, nevratné, a to i pro příští generace, újmě v podobě zničení unikátního krajinného rázu, včetně pohledu na barokní kostel Sv. Jana Nepomuckého ležící v přírodním parku Radotínského – Chuchelského háje).

Žalobkyně je přesvědčena, že na rozdíl od újmy, která by jí vznikla postavením betonového nadjezdu několik desítek metrů od jejího bydliště, **nebude žádná třetí osoba dotčena tím, že bude vyčkáno konečného meritorního rozhodnutí soudu o této žalobě.**

Odkladný účinek napadeného rozhodnutí určitě nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem, právě naopak. Je nutné si uvědomit, že úsilí žalobkyně a celá správní žaloba směřuje k tomu, aby byla zajištěna ochrana životního prostředí v lokalitě v co nejširším možném rozsahu, zachování unikátního krajinného rázu, při současném jiném vhodném a možném řešení dopravní situace v lokalitě (podjezd).

Na základě výše uvedeného má žalobkyně za to, že jsou u ní splněny podmínky § 73 odst. 2 soudního řádu správního pro to, **aby soud přiznal této žalobě odkladný účinek, neboť by výkon napadeného rozhodnutí (ve spojení s rozhodnutím orgánu prvního stupně) znamenal pro Žalobkyni nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a protože odkladný účinek napadeného rozhodnutí nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.**

Žalobkyně považuje důsledky napadeného rozhodnutí za natolik zásadní, že je nucena krom jeho přezkumu požádat nadepsaný soud rovněž o přiznání odkladného účinku této žalobě a ve smyslu § 73 s. ř. s. **n a v r h u j e, aby soud vydal bez zbytečného odkladu a přednostně (§ 56 s. ř. s.)**

u s n e s e n í,

kterým se žalobě přiznává o d k l a d n ý ú č i n e k.

III.

Žalobní body

1.

Žalobkyně předně poukazuje na skutečnost, že problematika mimoúrovňového křížení železniční tratě ve Velké Chuchli (nadjezd, podjezd, tunel) je citlivá a je řešena po mnoho let. K řešení mimoúrovňového křížení železniční tratě, jehož potřebu žalobkyně nezpochybňuje, vydal Úřad městské části Praha 16 – Radotín, odbor výstavby, dopravy a životního prostředí rozhodnutí již dne 16. 7. 2007, č.j. Ov-003926/06 Hd P-/Velká Chuchle, kterým byla na pozemcích v k.ú. Velká Chuchle umístěna dopravní stavba nazvaná „Komunikační propojení přes ČD ve Velké Chuchli, Praha – Velká Chuchle“ včetně ochranného pásma (nadjezd v Chuchli). Proti tomuto rozhodnutí jsem jako členka občanského sdružení Ateliér pro životní prostředí, o. s., které bylo zastoupeno JUDr. Jaroslavem Kužvartem, podala odvolání k Magistrátu hl. m. Prahy, a následně proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 10. 6. 2008, č.j. S-MHMP 424145/2007/OST/Fr, kterým bylo odvolání zamítnuto, žalobu k Městskému soudu v Praze. O této žalobě rozhodl Městský soud v Praze usnesením ze dne 26. 4. 2012, sp. zn. 7 Ca 228/2008 tak, že „Rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy č.j. S-MHMP 424145/2007/OST/Fr, ze dne 10. 6. 2008 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení“.

Dále žalobkyně poukazuje na to, že podle § 86 odst. 4 stavebního zákona platí, že „pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve žadatele k jejímu doplnění a řízení přeruší.“

Ustanovení § 86 odst. 6 stavebního zákona pak stanoví: „Obsahové náležitosti žádosti o vydání územního rozhodnutí a jejich příloh, včetně rozsahu a obsahu dokumentace pro vydání územního rozhodnutí, stanoví prováděcí právní předpis.“

Žalobkyně upozorňuje, že daná podmínka nemohla být považována v daném řízení za splněnou, a to minimálně z důvodu chybějícího stanoviska zastupitelstva Městské části Praha – Velká Chuchle coby vlastníka (správce) komunikace Na Mrázovce a Nad Drahou s připojením záměru (nadjezdu) na dané komunikace.

Je veřejně známo, že s variantou nadjezdu Městská část Velká Chuchle dlouhodobě nesouhlasila, když v souvislosti s řešením komunikačního propojení mezi ulicí Starochuchelskou a Mezichuchelskou preferovala tzv. variantu podjezdu, resp. tunelu.

Zastupitelstvo Městské části Praha – Velká Chuchle již dne 24.2.2014 vydalo usnesení č. 1/2014, bod 1/2-2 v tomto znění: „Zastupitelstvo městské části schvaluje, na základě doporučení výboru dopravy bezpečnosti ze dne 3.2.2014, doporučení výboru stavebního a územního plánu ze dne 19.2.2014, průběhu jednání s majiteli dotčených nemovitostí ve dnech 22.1 a 28.1.2014, průběhu jednání s přítomnými členy ZMČ dne

10.2.2014, průběhu veřejné schůze dne 12.2.2014 a výsledku ankety, k další projektové přípravě a k realizaci mimoúrovňového křížení ulice Starochuchelská s tratí ČD „variantu E TUNEL“ za předpokladu dodržení v příloze uvedených podmínek. Maximálně do 60 dnů bude ZMČ vyhlášeno místní referendum na téma podpory varianty E.“

Zastupitelstvo Městské části Praha – Velká Chuchle tedy v roce 2014 jednoznačně rozhodlo o podpoře varianty „TUNEL“, (která je stejného významu jako varianta podjezd), čímž mimo jiné fakticky odmítlo variantu „nadjezd“, která byla rovněž diskutována. Je zřejmé, že tímto zastupitelstvo pro starostu městské části stanovilo až do odvolání závazný pokyn, jak postupovat v záležitostech týkajících se mimoúrovňového křížení ulice Starochuchelská s tratí ČD.

Ve dnech 23. – 24. 5. 2014 bylo v obci konáno referendum, a ačkoli se jej zúčastnilo pouze 32,2 % oprávněných voličů, 77,8 % voličů podpořilo další přípravu varianty E (tunel).

Zastupitelstvo Městské části Praha – Velká Chuchle dále vydalo dne 25. 3. 2019 usnesení č. 2/2019, bod 2/6-4: „Zastupitelstvo městské části setrvává, na schváleném usnesení zastupitelstva č. 1/2014 ze dne 24.2.2014 (bod 1/2-2) s tím, že pouze mění původní text „variantu E TUNEL“ na „variantu PODJEZD“ a ruší poslední větu usnesení v celém znění.“ Jak již ale bylo uvedeno výše, varianta Tunel, je co do podstaty stejného významu jako varianta podjezd.

K důkazu:

- Usnesení zastupitelstva MČ Praha – Velká Chuchle č. 1/2014, ze dne 24.2.2014
- Usnesení zastupitelstva MČ Praha – Velká Chuchle č. 2/2019, ze dne 25.3.2019

Prvostupňový orgán v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že Městská část Praha – Velká Chuchle na jednáních v průběhu roku 2017 vyslovila souhlas s variantou „Nadjezd“, přestože to není pravda a není zřejmé, z čeho prvostupňový orgán vycházel, když správní spis neobsahuje žádný dokument o souhlasu MČ Praha – Velká Chuchle s variantou nadjezd (s výjimkou souhlasů starosty MČ Praha – Velká Chuchle ze dne 22. 11. 2017, resp. 19. 3. 2018 a zápisu z Projednání nadjezdu s MČ Praha Velká Chuchle ze dne 14.6.2016 – k tomu ale viz dále). V tomto ohledu trpí prvostupňové rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.

Přestože někteří odvolatelé na tyto skutečnosti upozorňovali, odvolací orgán (žalovaný) tyto argumenty ignoroval a svým potvrzujícím rozhodnutím fakticky nekriticky převzal i výše uvedenou argumentaci prvostupňového orgánu, důsledkem čehož je nepřezkoumatelným i Napadené rozhodnutí.

Dne 22.11.2017 bylo vydáno souhlasné stanovisko tehdejšího starosty MČ Praha – Velká Chuchle, pana Stanislava Fresla (dále též jen „Stanovisko z roku 2017“), který se v něm vyjádřil k projektové dokumentaci za účelem vydání územního rozhodnutí

v příslušném územním řízení tak, že Městská část Praha – Velká Chuchle „nemá k předložené projektové dokumentaci žádné připomínky“.

Dne 19.3.2018 pak vydal pan Stanislav Frésl jako zástupce MČ Praha – Velká Chuchle (coby vlastníka a správce pozemní komunikace Na Mrázovce a Nad Drahou) další souhlasné stanovisko ve věci „Připojení komunikačního propojení (nadjezd) Starochuchelská – Mezichuchelská“ (dále též jen „Stanovisko z roku 2018“), ve kterém obdobně jako v předchozím Stanovisku z roku 2017 uvedl, že „MČ Velká Chuchle s navrženým připojením souhlasí bez připomínek“.

Dne 14.6.2016 proběhlo jednání s názvem Projednání nadjezdu s MČ Praha Velká Chuchle (dále též jen „zápis z Projednání z roku 2016“). Jednání se účastnili členové jednoho z výborů ZMČ. Výbor byl tvořen občany MČ a bývalými i současnými zastupiteli (výbor je pouze poradním orgánem zastupitelstva a může pouze doporučit zastupitelstvu přijmout usnesení). Dále, byli přítomni zástupci firem SUDOP, METROPROJEKT a SŽDC.

Ani tento dokument v době podání žádosti nemohl být akceptován jako souhlas Městské části Praha Velká Chuchle.

Na zápis s Projednání z roku 2016 a daná Stanoviska z roku 2017, resp. z roku 2018 odkazoval i prvostupňový orgán v Prvostupňovém rozhodnutí a jsou součástí správního spisu.

K důkazu:

- *Záznam z Projednání nadjezdu s MČ Praha Velká Chuchle viz Stanovisko ze dne 22.11.2017 ve věci „Vyjádření k projektové dokumentaci za účelem vydání územního rozhodnutí“ - daný důkaz je součástí správního spisu jako příloha č. 4*

Teprve udělení daných souhlasných stanovisek umožnilo Správě železniční dopravní cesty, státní organizace, Stavební správa západ, IČO: 70994234, ve smyslu přílohy č. 1 k vyhlášce č. 503/2006 Sb. podat kompletní návrh na vydání územního rozhodnutí ohledně záměru „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta nadjezd“, vzhledem k tomu, že daná stanoviska byla povinnými přílohami k této žádosti. Je proto nutno zdůraznit, že usnesení zastupitelstva MČ Praha – Velká Chuchle z roku 2014 je **nepochybně projevem**, kterým si zastupitelstvo Městské části Velká Chuchle ve smyslu § 84 odst. 4 zák. č. 128/200 Sb., o obcích (dále též jen „obecní zřízení“) **vyhradilo pravomoc rady obce vykonávané starostou podle § 99 odst. 2 obecního zřízení, a ten tudíž nebyl oprávněn v dané záležitosti jednat v rozporu s vůlí zastupitelstva**, což ostatně potvrzuje i judikatura.

Podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 24. 7. 2009, sp. zn. 23 Cdo 3826/2007 platí, že: „Zákon tedy přímo nestanovuje, jakým způsobem zastupitelstvo obce výhradu podle § 84 odst. 4 zákona o obcích musí učinit. (...) Kromě toho je možné za vyhrazení pravomoci podle § 84 odst. 4 zákona o obcích považovat i samotné rozhodnutí zastupitelstva obce o otázce spadající do samostatné působnosti obce, která jinak spadá do pravomoci rady obce, resp.

starosty. Konkrétní otázku, kterou zastupitelstvo obce na svém zasedání projednalo a rozhodlo o ní usnesením, a to i bez předchozího samostatného rozhodnutí o vyhrazení pravomoci k rozhodování o takové otázce, je třeba považovat za otázku vyhrazenou k rozhodování zastupitelstvem obce. Znamená to nikoli vyhrazení rozhodování o všech obdobných záležitostech (kupř. o uzavírání všech smluv o dílo), ale pouze rozhodování o jedné konkrétní záležitosti. Projednáním a schválením určité záležitosti na zasedání zastupitelstva obce tak zastupitelstvo obce vyjadřuje svůj zájem o dané věci rozhodovat v plném jejím rozsahu.”¹

Vzhledem k tomu, že předmětné usnesení Městské části Praha – Velká Chuchle z roku 2014 nebylo v době podání žádosti revokováno a co do svého významu nebylo ani změněno, pak musí platit, že jak Zápis z Projednání z roku 2016, tak i stanoviska z roku 2017 a 2018, kterými bývalý starosta pan Stanislav Fresl záměr umístění stavby nadjezdu fakticky podpořil, neměly žádnou oporu v usnesení zastupitelstva Městské části Praha - Velká Chuchle, naopak tento Zápis z Projednání z 2016 a tato Stanoviska z roku 2017 a 2018 byla v přímém rozporu s daným usnesením zastupitelstva Městské části Praha - Velká Chuchle.

K zápisu z Projednání z roku 2016, dále k Stanovisku z roku 2017, ani k Stanovisku z roku 2018 tedy nemůže a ani nemohlo být vůbec přihlíženo.

„Poněvadž starosta obce nemůže (ohledně základních náležitostí, případně i dalších náležitostí právního úkonu, pokud takovou vůli projevil zastupitelstvo obce) nijak ‚dotvářet‘ či ‚pozměňovat‘ projevenou (a dosud navenek v rámci právního úkonu obce formálně právně nevyjádřenou) vůli zastupitelstva obce, která (jako jediná) je relevantní pro vznik, změnu či zánik příslušného právního vztahu, pak právní úkon, který starosta obce učinil, aniž by tím vyjádřil vůli zastupitelstva své obce, je ve smyslu § 41 odst. 2 zákona o obcích od samého počátku absolutně neplatný.”²

V kontextu právní úpravy pak žadatel nebyl bez souhlasného stanoviska Zastupitelstva Městské části Praha – Velká Chuchle vůbec oprávněn podat žádost o vydání předmětného územního rozhodnutí ve vztahu k předkládanému záměru Nadjezd.

Náležitosti žádosti o vydání územního rozhodnutí v územním řízení ve smyslu přílohy č. 1 k vyhlášce č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, v platném znění, tudíž nebyly splněny.

Žalobkyně proto znovu upozorňuje na ust. § 86 odst. 4 stavebního zákona, podle kterého platí, že „pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve

1 Dostupné zde:

http://www.nsoud.cz/judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/80C99172B0784615C1257A4E0068904C?openDocument&Highlight=0,

2 Viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28.1.2015, sp. zn. 30 Cdo 3328/2014 (dostupný zde: http://www.nsoud.cz/judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/5BF69D88AEB69FC2C1257DF1003571C2?openDocument&Highlight=0,null) a obdobně též kupříkladu rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24.6.2009, sp. zn. 30 Cdo 2064/2008 či rozsudek ze dne 31.5.2011, sp. zn. 30 Cdo 4255/2009.

žadatele k jejímu doplnění a řízení přeruší.“ Nedojde-li k odstranění vad žádosti, musí být správním orgánem vydáno usnesení o zastavení řízení.

Vzhledem k tomu, že k zápisu z Projednání z roku 2016 a k Stanoviskům z roku 2017 a 2018, vydaným bývalým starostou, panem Stanislavem Freslem, nelze přihlížet, když nevyjadřovaly platně vůli Městské části Praha – Velká Chuchle, nemohlo na ně být prvostupňovým orgánem ani odkazováno a prvostupňový orgán tak ani nemohl žádosti žadatele o vydání územního rozhodnutí vyhovět, když tato neobsahovala veškeré náležitosti/přílohy stanovené (požadované) právními předpisy.

S těmito procesními nedostatky se odvolací orgán na straně 7 napadeného rozhodnutí vypořádal konstatováním, že „Správním orgánům nepřísluší posuzovat, zda starosta městské části postupoval v souladu či v rozporu s usnesením zastupitelstva, uvedené je vnitřní záležitostí městské části.“

Žalovaný jako odvolací orgán se tedy vůbec nevypořádal s argumentací, že v daném případě Městská část Praha – Velká Chuchle jako vlastník dopravní infrastruktury předkladateli záměru své stanovisko nikdy nesdělila, když k zápisu z Projednání a k Stanoviskům z roku 2017 a 2018 nelze přihlížet, neboť se nejednalo o řádně projevenou vůli vlastníka dopravní infrastruktury. Ani bývalý starosta Fresl a ani členové výboru ZMČ, totiž nemohli sami za Městkou část Praha – Velká Chuchle vůbec vydat stanovisko podporující záměr nadjezdu.

Tím, že se žalovaný (stejně jako prvostupňový orgán) s uvedenými námitkami de facto vůbec nevypořádal, zatížil Napadené rozhodnutí závažnou vadou nepřezkoumatelnosti. I z tohoto důvodu by proto mělo být Napadené rozhodnutí zrušeno.

Variantu Podjezdu a její realizaci, kterou žalobkyně považuje za jediné správnou, přednostně požadovala též Rada Hlavního města Prahy ve Strategii rozvoje pražské metropolitní železnice č. 08/2018 (strana 61 bod 5), kterou schválila dne 4. 9. 2018 (nadjezd v krajním případě) a tím se stala pro město závaznou. Ačkoli soulad záměru se strategickými rozvojovými plány se dle stavebního zákona § 90 v územním řízení neposuzuje, jak uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí (str. 29), potvrzuje podle názoru žalobkyně správnost a odůvodněnost jejího přesvědčení o zhotovení mimoúrovňového křížení železniční tratě ve Velké Chuchli prioritně variantou Podjezdu, který dle studií, které byly zpracovány, je technicky řešitelný, přičemž žalovaný ve svém rozhodnutí dostatečně nevysvětlil, proč se jedná o situaci „krajního případu“, aby byla zvolena varianta Nadjezdu.

K důkazu:

- *Strategie rozvoje pražské metropolitní železnice č. 08/2018 (strana 61 bod 5).*

Umístění stavby je současně ve zjevném rozporu s § 20 odst. 1 nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, pražskými stavebními předpisy (dále jen „PSP“), podle kterého platí, že

při umísťování staveb musí být přihlédnuto k charakteru území, zejména ke vztahu zástavby k veřejným prostranstvím, půdorysným rozměrům okolních staveb a jejich výšce. Předložená dokumentace se otázce souladu s tímto ustanovením věnuje jen povšechně, bez skutečného zhodnocení vazeb na charakter území.

Kromě zřejmého rozporu s § 20 PSP, neodpovídá záměr ani cílům a úkolům územního plánování dle §§ 18 a 19 StavZ. Povolením umístění záměru by nešlo zejména o odpovídající koordinaci veřejných i soukromých záměrů změn v území, výstavby a jiných činností ovlivňujících rozvoj území, ani o ochranu, rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území, včetně urbanistického a architektonického dědictví (došlo-li snad závazné stanovisko podle § 96b StavZ k jinému závěru, jde o závazné stanovisko nezákonné). Záměr není v souladu s kritérii uvedenými v § 90 odst. 1 písm. a) StavZ. Nejsou, proto splněny podmínky pro vydání územního rozhodnutí.

Sedm let starý závěr zjišťovacího řízení Ministerstva životního prostředí ze dne 10. 7. 2012 č.j. 44429/ENV/12 a oznámení Záměru navíc nemohly ani řádně zohlednit změny, ke kterým v území mezitím došlo (rozsáhlá zástavba nejen ve Velké Chuchli, nárůst dopravy a s tím související zátěž apod.). Závěr zjišťovacího řízení Ministerstva životního prostředí ze dne 10. 7. 2012 č.j. 44429/ENV/12 je proto považovat i věcně za zastaralý.

Ze všech výše uvedených důvodů k tomuto prvnímu žalobnímu bodu je zřejmé, že Napadené rozhodnutí **nesprávné a nezákonné** a mělo by být správním soudem **zrušeno**.

2.

Žalobkyně nadále trvá na námitce, že provedení zamýšlených staveb povede ke zvýšení již tak dost vysoké hlučnosti z dopravy v stavbou postižené lokalitě, když krom hlukových emisí vytvářených železniční dopravou přibude ještě i zvýšená hlučnost ze silniční dopravy. Nelze opomenout, že v obou případech (jak železniční, tak silniční dopravy) lze v důsledku provedení zamýšlených změn důvodně očekávat značné zvýšení intenzity dopravy. To vše povede k překračování hygienických limitů pro hluk i prašnost ve vztahu k pozemkům a obydlí žalobkyně (i dalších osob zde žijících) v zasažené lokalitě, k výraznému snížení komfortu bydlení a zhoršení životního prostředí, což bude mít nepochybně za následek zásah do práva nerušeného užívání předmětu vlastnictví žalobkyně.

Žalobkyně nesouhlasí s tím, jak se žalovaný vypořádal s odvolací námitkou, že posouzení limitů Hygienickou stanicí je izolované, posuzující pouze tuto stavbu Nadjezdu, aniž by bylo přihlédnuto v komplexnosti k další již existující značné hygienické zátěži obyvatel intravilánu Velké Chuchle, které jsou v oblasti plánovaného Nadjezdu vystaveni, tj. hluk, imise a prach z provozu vozidel jedoucích

po Strakonické ulici, Mezichuchelské ulici a z projíždějících vlaků (pouze hluk). V případě vybudování železobetonové stavby nadjezdu včetně plánovaných opěrných zdí, dojde v důsledku tříštění zvuku k zesílení již nyní značné hlukové zátěže z projíždějících vlaků. K dalšímu zesílení hlukové zátěže dojde po dokončení stavby Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), kdy se v souvislosti se zvýšením rychlosti projíždějících vlaků územím až na 140 km/h za současného zintenzivnění jejich četnosti, jak je plánováno. Jako nesprávné a nedostatečně odůvodněné považuje žalobkyně tvrzení žalovaného, že hygienické limity překročeny nebudou (rozvedeno na str. 11 napadeného rozhodnutí), neboť nelze hluk posuzovat komplexně, tj. jak z provozu nadjezdu, tak z provozu samotné železniční tratě, a to proto, že předmětem územního řízení je stavba samotného Nadjezdu, že hypotetické vyhodnocení hluku z obou těchto liniových zdrojů hluku je právně nevymahatelné, neboť pro ně jsou nařízením vlády č. 272/2011 Sb. upraveny různé hygienické limity. Žalovaný se nevypořádal s námitkou žalobkyně, že zdrojů hluku je v dané lokalitě více - provoz vozidel v ulici Mezichuchelská, hluk z vlaků, provoz vozidel na komunikaci Strakonická, která rovněž danou oblast, hlukem výrazně zatěžuje. Navíc plánovaná stavba tří protihlukových stěn, jak je v napadeném rozhodnutí konkretizováno, nebude nijak chránit před hlukem z aut projíždějících přes Nadjezd, který nebude vybaven protihlukovými zábranami a jehož sklon bude 6,96 %. Podle územního rozhodnutí bude nejvyšší část mostu v niveletě 207,562 m.n.m. Bpv, pak niveleta bude klesat ve sklonu 6,96 % směrem k napojení na komunikaci Mezichuchelská na niveletu 196,442 m.n.m. Bpv (viz bod 7 územního rozhodnutí), tj. výška Nadjezdu bude v nejvyšším bodě 11,12 m, což logicky přinese větší hlukovou zátěž z projíždějících vozidel (zejména do vrchu, což by nebyl případ Podjezdu). V této souvislosti považuji za nepřipadnou argumentaci žalovaného, že záměrem nebude výrazně zasázeno do krajinného rázu území a do pohody bydlení žalobkyně, neboť plánovaný záměr výrazně zasáhne nejen do kvality bydlení žalobkyně (a ostatních osob zde žijících), ale zničí unikátní krajinný ráz v dané oblasti, včetně výhledu na barokní kostel Sv. Jana Nepomuckého ležící v přírodním parku Radotínského - Chuchelského háje.

Žalobkyně dále namítá to, jak se žalovaný vypořádal s odvolací námitkou spočívající v tom, že stavební úřad nedostatečně vyhodnotil vliv záměru na pohodu bydlení. Pokud je v napadeném rozhodnutí namítáno, že plánovaný záměr počítá se stavbou tří protihlukových stěn, pak tyto nebudou chránit před hlukem z Nadjezdu, neboť ten nebude vybaven protihlukovými zábranami. Není pochyb, že realizací záměru - stavby nadjezdu - dojde k enormnímu navýšení hluku, jak je výše rozvedeno a že dojde k překračování zejména limitu hluku a k výraznému snížení pohody bydlení (z jedné strany domu hluková zátěž ze Strakonické, z druhé strany hluková zátěž z plánovaného Nadjezdu). Žalobkyně nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že po realizaci plánovaného záměru nedojde ke zvýšení dopravy ve Velké Chuchli, neboť mimo jiné nelze předpokládat, že řidiči budou jezdit do Prahy přes Slivenec a Velkou Chuchli, neboť zde jsou serpentiny. Tyto úvahy nepovažuji za správné, neboť již při

výstavbě komunikace Mezichuchelská bylo bývalým starostou Freslem argumentováno, že se bude jednat jen o místní komunikaci sloužící potřebám občanů Chuchle. V současné době se jedná o tranzitní komunikaci pro vozidla jedoucí z/do Radotína, Černošic a dále. Obdobně na základě uvedené zkušenosti lze očekávat, že v případě častých kolon ve směru od Plzně k Barrandovskému mostu (ulice K Barrandovu), budou řidiči právě vzhledem k Nadjezdu volit objízdnu trasu přes Velkou Chuchli. Obdobnou argumentaci žalovaného, kterou nyní uplatnil ve svém rozhodnutí, tedy že tomu tak nebude a že řidiči nebudou volit trasu přes Slivenec, považuji za spekulativní. V případě Nadjezdu (oproti Podjezdu) pak dojde k výraznému nárůstu zejména hluku a nepřiměřenému snížení pohody bydlení žalobkyně oproti možné variantě Podjezdu, kdy podjezdy oproti nadjezdům jsou v obdobných situacích (intravilán obce a zahuštěnost rodinnými domy) běžně preferovány a jsou standardem, o čemž svědčí též záměr Úřadu Městské části Radotín překřížit železniční trať v Radotíně podjezdem, nikoli nadjezdem (obdobně obec Černošice plánuje podjezd, nikoli nadjezd železniční tratě).

3.

Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí jako nezákonné dále z toho důvodu, že vzhledem k povaze záměru – silničního nadjezdu – měl žadatel v souvislosti se zamýšleným záměrem umístění stavby nadjezdu nejdříve (tj. ještě před podáním žádosti o vydání územního rozhodnutí) **splnit své povinnosti dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí**, tj. především příslušnému orgánu předložit oznámení záměru stavby dle § 6 a násl. zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí.

V této souvislosti je nutno si uvědomit, že s účinností od 28. 11. 2018 byla nařízením Rady hlavního města Prahy č. 15/2018 nově vyhlášena přírodní rezervace Chuchelské háje, coby zvláště chráněné území. Dotčené území ovšem bylo zvláště chráněným územím i předtím.

Část zamýšleného záměru ale má zasahovat do daného zvláště chráněného území.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 100/2001 Sb., jsou předmětem posouzení vlivů na životní prostředí i **podlimitní záměry, které dosáhnou alespoň 25 % příslušné limitní hodnoty**, nacházejí-li se ve zvláště chráněném území nebo jeho ochranném pásmu podle zákona o ochraně přírody a krajiny a příslušný úřad stanoví, že budou podléhat zjišťovacímu řízení; tyto záměry podléhají posouzení vlivů záměru na životní prostředí, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí (stejně jako i předtím prvostupňový orgán) nerozporuje, že daný záměr by vzhledem k svému umístění u zvláště chráněného území měl teoreticky spadat pod ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 100/2001 Sb. Dle názoru Žalovaného ale vzhledem k délce komunikace záměr nepřesahuje

zákonný limit 500 m (když má podle Žalovaného i prvostupňového orgánu délku jen 425 metrů).

S argumentem Žalovaného, že délka záměru nepřesahuje 500 m, Žalobkyně nesouhlasí. Zamýšlená délka nového postaveného úseku pozemní komunikace, vč. v této souvislosti nezbytně upravovaných úseků stávajících pozemních komunikací, v součtu nepochybně **přesáhnou délku 500 m** (což odpovídá 25 % zákonného 2 km limitu), přičemž reálná i odhadovaná dopravní denní intenzita několikanásobně **přesahuje** zákonem stanovený limit 1000 vozidel/24 hodin.

Celý problém s deklarovanou délkou nové komunikace „425 metrů“ tkví pouze v tom, že žadatel při předkládání záměru uvedl účelově danou hodnotu délky části záměru, aniž by vzal v úvahu délky dalších souvisejících komunikací, které bude nutno v souvislosti s realizací záměru upravovat, jak je uvedeno v prvostupňovém rozhodnutí (tyto další, žadatelem účelově opomenuté, části komunikací ovšem v součtu nepochybně **přesahují délku 75 metrů**).

Žalovaný danou argumentaci žadatele akceptoval, když konstatoval, že rozhodný limit pro podlimitní záměry 500 m se vztahuje pouze k té části stavby, která je **novostavbou**.

S tímto závěrem (že pro účely posouzení limitu nutno brát do úvahy pouze úsek novostavby) Žalobkyně nesouhlasí.

Daný argument Žalovaného neodpovídá smyslu a účelu právní úpravy, neboť bezdůvodně opomíjí nutnost provedení rozsáhlejších úprav u stávajících úseků pozemních komunikací, které budou muset být v souvislosti s novostavbou zkapacitněny a stavebně upraveny, a to zcela zásadním způsobem (to platí zejména pro komunikaci na ulici Nad Drahou).

Všechny tyto úseky tak budou tvořit s nadjezdem jeden funkční celek a je proto logické, že by měly být taky pro účely posuzování záměru z pohledu zákonných limitů dle zákona č. 100/2001 Sb. vnímány jako celek.

S ohledem na faktické poměry v území je nepochybné, že jen stavební úpravy stávající komunikace v ulici Nad Drahou budou muset být provedeny ve vztahu k úseku komunikace **delšímu než 75 metrů**.

V součtu tedy v daném případě nepochybně dojde k realizaci záměru, jehož délka **překračuje** zákonný limit 500 metrů.

Ať už měl být záměr „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta nadjezd“ posuzován pro účely posouzení vlivů na životní prostředí spolu se souvisejícím záměrem „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo)“, či nikoli (ačkoli je Žalobkyně toho názoru, že oba tyto záměry musely být, ať už spolu, nebo každý zvlášť, nepochybně posuzovány v režimu dle zákona č. 100/2001 Sb.), je nepochybné, že žadatel se svým postupem **dopustil nepřijatelného**

parcelování záměru (tzv. „salámová metoda“³), a to jen proto, aby se vyhnul nutnosti posuzování záměru „nadjezdu“ z pohledu jeho vlivů na životní prostředí.

Žadatel si totiž nepochybně musel být vědom toho, že z pohledu negativních vlivů na životní prostředí je varianta „podjezd“ resp. tunel“ méně zatěžující než žadatelem preferovaná varianta „nadjezd“, a že tudíž by pro něj kvůli tomu byl problém získat kladné stanovisko EIA k záměru „nadjezdu“.

Žadateli navíc bylo známo i to, že diskuse nad otázkou „podjezd nebo nadjezd“ trvá ve Velké Chuchli již více než 10 let, přičemž ale výrazná většina občanů Velké Chuchle není nakloněna řešení spočívajícímu ve stavbě nadjezdu.

Žalovaný svým Napadeným rozhodnutím (stejně jako prvostupňový orgán v Prvostupňovém rozhodnutí) toto nepřipustné parcelování záměru aproboval, s čímž nesouhlasím a provažuji proto rozhodnutí vydané Žalobcem za nezákonné.

Žalobkyně trvá na svém názoru, že vzhledem k výše uvedenému měl žadatel podle ustanovení § 6 odst. 2 zákona č. 100/2001 Sb. povinnost předložit oznámení daného podlimitního záměru zákonem stanoveným způsobem. Žadatel ale dané povinnosti dle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí nikdy nesplnil a proces EIA (podáním oznámení) ve vztahu k záměru „Nadjezdu“ nikdy nezačal.

Prvostupňové rozhodnutí tak nemohlo být vydáno už jenom z toho důvodu, že jeho vydání nepředcházelo proces EIA (a to v žádné z jeho částí) ve vztahu k záměru „nadjezdu“, byť tomu tak mělo být. Tím spíše pak dané Prvostupňové rozhodnutí nemohlo být potvrzeno Napadeným rozhodnutím odvolacího orgánu jako věcně správné.

V předmětné věci tak nebyly splněny podmínky pro vydání Prvostupňového rozhodnutí, a to z důvodu na straně žadatele. Jednalo se přitom o neodstranitelnou překážku správního řízení. Žalovaný proto měl Prvostupňové rozhodnutí bez dalšího zrušit, což ale neučinil.

Vzhledem k uvedenému by proto mělo být Napadené rozhodnutí jako nezákonné zrušeno.

IV.

S ohledem na výše uvedené je žalobkyně přesvědčena, že Napadené rozhodnutí (a ostatně i Prvostupňové rozhodnutí) je nezákonné a proto navrhuje, aby Městský soud v Praze vynesl tento

³ Jedná se o metodu vymezení záměrů spočívající v předložení pouze určitých, méně problematických částí celkového záměru, a to za účelem vyhnout se povinnosti podrobit předkládaný záměr posouzení procesem EIA. Účelovou snahu, která spočívá ve fragmentaci záměrů směřující k obcházení zákona, je nutné kvalifikovat jako nelegální a zákonu odporující. K tomu podrobněji viz relevantní judikaturu SDEU, např. rozhodnutí ve věci C-392/96 (body 76 a 82); C-142/07; či C-275/09 (bod 36)

rozsudek:

1. Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 31. 8. 2021, sp. zn. S-MHMP 618575/2020/STR, č.j. MHMP 1189353/2021, jakož i prvostupňové rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 16 ze dne 8. 11. 2019, čj. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr, se ruší a věc se vrací správnímu orgánu k dalšímu řízení.
2. Žalovaný je povinen uhradit žalobkyni náklady soudního řízení do tří dnů od právní moci rozsudku.

JUDr. _____

v